

[Socialministeren.]

serne i videre forstand vil jeg gerne nævne, at folketingets finansudvalg har spurgt mig, om jeg vil optage forhandlinger med indenrigsministeren og undervisningsministeren om koordinering af uddannelserne under de tre ministerier, eventuelt med henblik på en samling af uddannelsesområderne under undervisningsministeriets ressort. Jeg er absolut positivt indstillet og har allerede indhentet materiale til vurdering af, hvordan vi skal gribe sagen an.

Jeg vil gerne tilføje, at det er min opfattelse, at man, når vi taler om disse uddannelser, bør arbejde henimod at få en fælles grunduddannelse. Denne grunduddannelse eller basisuddannelse kan så suppleres alt efter det område, som den pågældende skal beskæftiges på. Jeg tror, at der gennem en sådan grunduddannelse med mulighed for overbygning kan skabes en høj grad af fleksibilitet med reelle muligheder for en hensigtsmæssig anvendelse af den meget knappe arbejdskraft.

Gunner Baunsgaard: Jeg vil gerne takke ministeren for venlig imødekommenhed. Jeg håber, at mødet, der nu er i gang, må slutte positivt. Jeg er glad for, at undervisningsministeriet er inde i billedet, når der skal tales uddannelse.

Det med de fælles grunduddannelser er meget, meget væsentligt, og jeg er glad for, at dette problem tages op. Jeg er ikke i tvivl om, at der kan laves en virkelig god fællesuddannelse. Der findes mig bekendt allerede et konkret forslag til en samordning af de to uddannelser. Af de 46 obligatoriske fag er der 40, som er fælles i de to uddannelser, og funktionsbeskrivelsen for begge uddannelser ligger meget tæt på hinanden; det er blevet mig oplyst, at der findes en rapport fra den socialpædagogiske arbejdsgruppe om uddannelse af socialpædagoger af februar 1971.

Det vil også være helt på sin plads med en aktuel statistik over, hvilket personale man har ved de forskellige plejehjem og lignende institutioner. Plejehjemsassistentuddannelsen uden for København har nu været i gang i 1½ år. Vi har nogle oplysninger, som vi ved kommende forhandlinger kan give, og vi vil medvirke positivt til, at problemerne kan løses.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg vil blot med hensyn til spørgsmålet om statistik over personalet ved institutionerne sige, at der for øjeblikket er en undersøgelse i gang, så vi får oplysning om, hvem der er, og hvad de er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Bernhard Baunsgaard** til finansministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om regeringens overvejelser angående opsparingsproblemerne?“

Skriftlig begrundelse.

I december måned 1971 blev det oplyst, at regeringen havde positive overvejelser angående opsparingsproblemerne. Oplysningen blev givet under diskussionen om ophævelsen af indekskontraktordningen.

Da vi jo nu nærmer os den 15. marts meget stærkt, haster det, hvis regeringen agter at komme med et udspil til fremme af opsparingen.

Der er jo ikke alene problemet angående gennemførelse af et lovforslag, men hvis en ordning skal have virkning i år, må folk have besked om den nu. Der sker jo heldigvis stadig en betydelig privat opsparing, men ifølge den opgørelse, som Handelsbanken har foretaget, er der fra 1970 til 1971, så vidt det kan skønnes, sket et fald, og der har ifølge samme opgørelse 1960'erne igen været en for lille privat opsparing til at dække de private investeringer, der finder sted i virksomheder og boligbyggeri; et initiativ til fremme af opsparingen er derfor absolut på sin plads.

Bernhard Baunsgaard: Hidtil har vi jo kunnet drøfte problemer omkring opsparingen på baggrund af en stadig stigende opsparing målt i kroner, men ifølge det skøn, som nu foreligger over opsparingen i 1971, ser der imidlertid ud til at være sket et fald i den private opsparing sammenlignet med 1970, formodentlig et fald af størrelsesorden 1 milliard kr.

Da vi i sin tid drøftede ophævelsen af indekskontrakterne, blev der givet udtryk for, at regeringen havde positive overvejelser angående opsparingsproblemerne. Jeg opfattede det som udtryk for velvilje over